

Ακούστε την Φωνή των Παιδιών σας (Μίνα Μπουλέκου, Συγγραφέας-Ποιήτρια)

/ [Πεμπτούσία](#)

Η επικοινωνία μεταξύ γονέων και παιδιών, σε κάθε γενιά όπως παρατηρείται, αποτελεί τις περισσότερες φορές ένα συνεχόμενο πεδίο σύγκρισης μέσω της διαφορετικότητας του κάθε ατόμου. Ακόμα κι αν θεωρείτε τον εαυτό σας, έναν γονέα πρότυπο που δείχνει να έχει πλήρη κατανόηση, στοργή και αρκετή υπομονή δεν φαίνεται να είναι αρκετό, όσο πρόθυμοι και αν είστε.

Στα μάτια των παιδιών υπάρχει ένας άλλος κόσμος, όπου βλέπει τα πράγματα από την δική του οπτική γωνία, ενδεχομένως όχι η σωστή ή η ενδεδειγμένη σύμφωνα με τα καθιερωμένα πρότυπα της ατομικής και κοινωνικής συμπεριφοράς. Όμως αυτό έχει να κάνει καθαρά με το επίπεδο ωριμότητας, αντίληψης και ενσυνείδησης του κάθε παιδιού ανάλογα με τα βιώματα του.

Τις περισσότερες φορές οι γονείς χρησιμοποιούν τυποποιημένες και επαναλαμβανόμενες εκφράσεις που δεν ικανοποιούν τα θέλω των παιδιών όπως: «Σου έχω πει από πριν ότι δεν μπορείς να το κάνεις αυτό, αυτό δεν είναι σωστό ή δεν με ακούς τόση ώρα , ή απαγορεύεται αυτό..κτλ».

Από την άλλη πλευρά τα παιδιά αισθάνονται την δεδομένη στιγμή που τους συμβαίνει κάτι, ότι αντιμετωπίζονται με έντονη κριτική διάθεση, καταπίεση ή και εκφοβισμό από τους γονείς τους. Σε κάθε περίπτωση γνωρίζετε εκ των προτέρων τις πιθανές απαντήσεις που θα λάβετε όταν ένα παιδί δεν συμφωνεί μαζί σας. Απαντήσεις γνωστές όπως: «δεν υπάρχει νόημα να μιλάμε ή αφού δεν με καταλαβαίνεις..» και αυτό οδηγεί την σχέση γονέων και παιδιών σε ένα συναισθηματικό τέλμα, εκφρασμένο μέσα από συναισθήματα άρνησης, απογοήτευσης, θυμού, οργής και μερικές φορές όταν δεν υπάρχει καλή πρόθεση και από τις δυο πλευρές για την επίλυση ενός προβλήματος ή μιας διαφορετικής γνώμης που μπορεί να έχουν, τότε δημιουργείται ένα πραγματικό αδιέξοδο.

Αυτή η χρόνια αδυναμία της επικοινωνίας με τα παιδιά μας, δείχνει να χειροτερεύει από γενιά σε γενιά, καθώς τα παιδιά σήμερα έχουν την δική τους ταυτότητα, επιβάλλονται πολύ περισσότερο απ' ό,τι σε παλαιότερες εποχές λόγω των εξωτερικών ερεθισμάτων που δέχονται και πολλών άλλων παραγόντων που συνθέτουν την σύγχρονη κοινωνική δομή μας.

Μέσα στα ευρύτερα κοινωνικά πλαίσια της εποχής μας, οι σχέσεις των ανθρώπων γίνονται όλο και πιο δύσκολες και πιο απόμακρες. Δεχόμαστε καθημερινά εξωτερικά μηνύματα μέσα από το περιβάλλον το οποίο ζούμε, τα οποία στην κυριολεξία μας βομβαρδίζουν, άλλοτε θετικά και άλλοτε αρνητικά. Και αυτό δείχνει φανερά την πραγματική έλλειψη επεξεργασίας τους και την μόνιμη αδυναμία των ανθρώπων να εκφραστούν, να προσαρμοσθούν και να

επικοινωνήσουν.

Τα ουσιαστικά πρότυπα που καθορίζουν και διαμορφώνουν την ζωή ενός ανθρώπου, δείχνουν πλέον να έχουν χαθεί, από τις σημερινές δομές και αυτό επηρεάζει σίγουρα και την σύνθεση και την μορφή της κάθε οικογένειας δημιουργώντας προβλήματα με σχεδόν μόνιμες συμπεριφορές κυρίως αντιπαράθεσης ή διαφορετικότητας προβάλλοντας ο κάθε ένας το δικό του Εγώ.

Οι γονείς στην προσπάθεια τους να επικοινωνήσουν επικοινωνητικά με τα παιδιά τους, αισθάνονται συχνά ανεπαρκείς, με ένα αίσθημα κενού που προκύπτει από την άρνηση νιώθοντας ότι, βαδίζουν σε ένα ατέρμονο δρόμο και παρ' όλο που προσπαθούν να διατηρήσουν τις καλές προθέσεις, οι ισορροπίες δείχνουν οριακές και κλονίζονται κάθε φορά που δεν συμφωνούν με τα θέλω ενός παιδιού. Η μετρίαση έντονων συναισθημάτων και από τις δυο πλευρές αντιμετωπίζεται με μια καλή αίσθηση του χιούμορ, ότι τίποτε δεν είναι τραγικό άρα επιλύσιμο.

Ο χρυσός κανόνας είναι η σταθερότητα στις απόψεις σας, που θα δημιουργήσει τα σωστά και κατάλληλα πλαίσια προς αποφυγή παρεξηγήσεων και σίγουρα ένα πνεύμα συγκαταβατικότητας που θα δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για μια αρμονική συνύπαρξη γονέων και παιδιών.

Ελέγξτε τις δικές σας απαντήσεις

Τα παιδιά όταν έρχονται σε αντιπαράθεση με τους γονείς τους, δεν έχουν ως πρωταρχικό στόχο την σύγκρουση και την απογοήτευση απέναντι στους γονείς

τους. Στην πραγματικότητα προσπαθούν υποσυνείδητα να εκπληρώσουν κάθε γονική προσδοκία, με μοναδικό σκοπό να αγαπηθούν, όσο τίποτε άλλο και να δώσουν το αίσθημα της ικανοποίησης στους ανθρώπους που τους έφεραν στον κόσμο. Κανένα παιδί δεν είναι κακό, αν εμείς οι μεγάλοι δεν το ενοχοποιήσουμε.

Οι συζητήσεις με το παιδί σας, θα πρέπει να είναι διαρκώς γόνιμες και δημιουργικές, τονίζοντας τα υπέρ και τα κατά κάθε κατάστασης που προκύπτει και δημιουργεί ένα συγκεκριμένο πρόβλημα. Μόνο τότε θα συμβάλλουν αποτελεσματικά και θα δώσουν την ευκαιρία να αναπτυχθούν συναισθήματα εκτίμησης και αλληλοσεβασμού.

Η ανάπτυξη των δεξιοτήτων κάθε παιδιού ανάλογα με τον χαρακτήρα του, είναι πολύ σημαντικές για την μετέπειτα εξέλιξη του. Ενθαρρύνετε τα παιδιά σας και δώστε τους φτερά να πετάξουν με τα πολύτιμα εφόδια που θα τους προσφέρετε.

Το πιο σημαντικό πράγμα που πρέπει να θυμάστε είναι ότι όταν λέτε κάτι στο παιδί σας, αναφέρεστε στο ίδιο άτομο εκείνη την δεδομένη στιγμή. Το να έχει κανείς επίγνωση και ορθή αντίληψη είναι πολύ σημαντικό στα μηνύματα που θέλετε να περάσετε στο ίδιο σας το παιδί. Τα επιχειρήματα σας πρέπει να είναι σαφή και να έχουν ακρίβεια, έτσι ώστε να αποφύγετε κάθε σκόπελο που θα εμφανιστεί με την μορφή εναντίωσης βασιζόμενοι σε ρεαλιστικά πρότυπα και κοινά αποδεκτές συμπεριφορές.

Ακούστε τα Παιδιά σας

Ακούστε τα παιδιά σας πάντα με ανοιχτό μυαλό. Ένας από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους για να ξεκινήσει ένας παραγωγικός διάλογος, είναι να ακούσετε προσεκτικά τι έχει να σας πει το άλλο πρόσωπο που στέκεται απέναντι σας και δη μια παιδική ψυχή, που σε κοιτάζει πάντα στα μάτια, εξετάζοντας σε προσεκτικά, μέχρι να δει πόσος αληθινός είναι αυτός που έχει απέναντι του και διεκδικεί να διαδραματίσει έναν ενεργό ρόλο στη ζωή του.

Θεωρώ ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη δοκιμασία από αυτή, όλοι οι γονείς αισθάνονται κατά βάσει ανασφάλεια σε περίπτωση που αποτύχουν να εκφραστούν με το σωστό τρόπο. Ποιος όμως είναι ο σωστός τρόπος; Η αλήθεια είναι ότι δεν υπάρχουν μαγικές συνταγές στην επικοινωνία με τα παιδιά μας.

Κάθε φορά χρειάζεται πραγματική παρότρυνση και ενθάρρυνση για να βγάλετε τα εσώψυχα έξω μιας παιδικής ψυχής και πόσο μάλλον τα δικά σας. Σίγουρα δεν είναι μια εύκολη υπόθεση για κάθε πλευρά. Κάθε παιδί που μεγαλώνει, αντιλαμβάνεται διαφορετικά τον ρόλο του και την υπόσταση του, στον χώρο τον οποίο ζει.

Το πρώτο βήμα είναι η υπομονή του γονέα απέναντι στο παιδί του. Όσο ένα παιδί αγωνίζεται να αρθρώσει το συναίσθημα του ή την οποία διαφορετικότητα του απέναντι σε εσάς, χρειάζεται χρόνο που θα του επιτρέψει να εξερευνήσει το πρόβλημα του και να ανακαλύψει πιθανά λάθη του.

Κάθε παιδί έχει την ανάγκη να κάνει και λάθος για να μπορέσει να αντιληφθεί αν έπραξε σωστά ή όχι. Η αποστολή των γονέων είναι να είναι κοντά στα παιδιά τους και να τα στηρίζουν σε κάθε τους βήμα, τονώνοντας την αυτοπεποίθησή τους και δίνοντάς τους το δικαίωμα της άποψης είτε εσφαλμένης είτε όχι, δεν έχει σημασία, σημασία έχει η πρωτοβουλία που θα δώσει εκείνη την ώθηση για να αναπτυχθεί σωστά ένας δυνατός χαρακτήρας.

Ασφαλώς, όλοι μαθαίνουμε από τα λάθη μας πόσο μάλλον τα ίδια μας τα παιδιά που βλέπουν καθημερινά δυσκολίες στη ζωή των μεγάλων. Σε ένα παιδικό μυαλό φανταστείτε πόσο πελώριο μπορεί να μοιάζει, το κάθε τι που τους χαλά την αίσθηση της ψυχικής ισορροπίας και ηρεμίας τους.

Εάν πραγματικά μπορούσαμε να καταλάβουμε πως αισθάνεται ένα παιδί εκείνη την ώρα που παρακολουθεί μια οξεία αντιπαράθεση ή που δέχεται κριτική, τότε πραγματικά θα μπορούσαμε να διακρίνουμε την δική του επανάσταση, απέναντι σε κάθε τι ψεύτικο που υπάρχει γύρω του. Αυτός είναι ένας πραγματικός κίνδυνος που οδηγεί στην αποξένωση.

Τα αθώα μάτια ενός παιδιού δεν συγχωρούν εύκολα. Αυτή είναι μια αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα. Γίνονται ακόμη αυστηρότεροι κριτές όταν οι ίδιοι ενηλικιωθούν, ανάλογα με τα βιώματα που έχει αποκτήσει το κάθε ένα από

αυτά. Απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή.

Ο καλύτερος τρόπος για να ακούσετε και να αντιμετωπίσετε πραγματικά το παιδί σας περιλαμβάνει τα ακόλουθα βήματα:

1ον Δώστε στο παιδί σας την αμέριστη και πλήρη προσοχή που μπορεί να έχει. Θα καταλάβει σίγουρα αν είστε ειλικρινείς μαζί του, απλά κοιτάζοντας σας.

2ον Ακούστε το προσεκτικά. Αναγνωρίστε κάθε ελαφρυντικό, δεδομένου της απειρίας και του νεαρού της ηλικίας του.

3ον Θα πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψιν κάθε φορά, όλα τα δεδομένα και να εξετάζονται με μια σχετική αντικειμενικότητα. Μπορείτε να το κάνετε σχηματικά κουνώντας το κεφάλι σας και διατηρώντας μονιμά την οπτική επαφή σας.

4ον Μην επιχειρήσετε άμεσα να δώσετε μια συμβουλή ή μια προτεινόμενη λύση γιατί έτσι θα πάρετε το πρόβλημα του παιδιού μακριά από τις σκέψεις του και τα συναισθήματα του και δεν θα μπορέσει να το αντιμετωπίσει ουσιαστικά.

5ον Δώστε του όλα τα περιθώρια προκειμένου να το κατανοήσει.

6ον Βοηθήστε το να εκφράσει το βαθύτερο συναίσθημα του.

7ον Αναγνωρίστε του κάθε πρωτοβουλία, που θα τον κάνει να αισθανθεί αποδεκτός.

Πολλοί γονείς γίνονται υπερπροστατευτικοί στην έκθεση ενός πιθανού κινδύνου.

Πιστέψτε με, όποια προστατευτική διάθεση και να έχετε εκείνη την ώρα που διατρέχει τον κίνδυνο ένα παιδί, η ισορροπία του θα διαταραχθεί περισσότερο με τον πανικό που μπορεί να του προκαλέσετε, κάνοντας τα πράγματα τελικά χειρότερα απ' ότι καλύτερα.

Περιμένοντας τον κατάλληλο χρόνο

Τίποτε δεν είναι πιο καθησυχαστικό για ένα παιδί, όταν ξέρει ότι ενδιαφέρεστε και νοιάζεστε για αυτό. Προσπαθήστε να του δείξετε ότι το κατανοείτε και ότι δεν λειτουργείται βιαστικά βγάζοντας πρόωρα συμπεράσματα που θα οδηγήσουν σε πιθανό θυμό ή εκνευρισμό.

Δείξτε του με κάθε τρόπο και με κάθε λέξη το συναίσθημα σας λέγοντας του: «Δεν υπάρχει κανένας άλλος σαν και εσένα και σε αγαπώ πάρα πολύ».

Πιστέψτε με είναι αρκετό, για να το διαβεβαιώσετε για τα αισθήματα σας, δίνοντας του μια ζεστή αγκαλιά.

- Ακούστε τα παιδιά σας, με την δέουσα προσοχή που τους αρμόζει.

- Κρίνετε τα πάντα με επιείκεια.

- Κάντε τα να αισθανθούν ασφαλή με τις επιλογές τους.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη και πιο ανιδιοτελής αγάπη από την αγάπη των γονέων προς τα παιδιά. Τα παιδιά μας, είναι ότι πολυτιμότερο και ιερότερο μας έδωσε η ίδια η ζωή. Είναι η συνέχεια μας. Κάθε παιδί είναι ξεχωριστό και μοναδικό, για αυτό ακούστε τα πάντα με την φωνή της καρδιάς σας.